

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STEVENSON, STEVE SIR

Secretul lui Dracula / Sir Steve Stevenson ; trad. din lb. italiană: Elena Bănică, -
București : RAO Distribuție, 2025
ISBN 978-630-352-063-6

I. Bănică, Elena (trad.)

821.131.1

RAO Distribuție
Str. Bărgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte denumiri sunt mărci
înregistrate ale Atlantyca s.r.l.
Versiunile lor traduse sau adaptate sunt
proprietatea Atlantyca s.r.l.
Toate drepturile rezervate.

Text supervizat de Luca Blengino
Proiect editorial al Atlantyca s.r.l. Italia
Ilustrații: Stefano Turconi

© 2013, Atlantyca s.r.l., Italia

© RAO Distribuție 2024
pentru versiunea în limba română

International Rights © Atlantyca s.r.l., Via Caradosso 7 – 20123 Milano – Italia –
foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

Ediție originală publicată de DeAgostini Libri S.r.l.
Titlul original: *Il Segreto di Dracula*

Traducere din limba italiană:
Elena Bănică

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nicio
formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregi-
strare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor. Pentru mai
multe informații, contactați Atlantyca s.r.l.

ISBN 978-630-352-063-6

Sir Steve Stevenson

SECRETUL LUI DRACULA

Ilustrații de
Stefano Turconi

CUPRINS

<i>Începe ancheta</i>	11
1. S-a născut o stea	21
2. Enciclopedia vampirilor.....	33
3. Sigiliul Dragonului.....	47
4. Pista cifrată	61
5. Umbre prin ceață.....	73
6. Larry vampirul	87
7. Coroana Dragonului.....	103
8. Blestemul se dezlănțuie	115
<i>Misiune îndeplinită</i>	129

În acea după-amiază de la mijlocul lui aprilie, Larry Mystery, în vârstă de paisprezece ani, țopăia pe străzile Londrei afișând o imagine de cuceritor: sneakerși roșii ca focul și un strălucitor steag britanic imprimat pe tricou. În aer adia o briză plăcută de primăvară. Înainte de a ieși din mansarda în care locuia, de la etajul cincisprezece al Baker Palace, băiatul se parfumase din cap până-n picioare. Era o esență provensală pe care o primise cadou de ziua lui de la verișoara Agatha. Poate că exagerase puțin în privința cantității, golind tot flaconul – acum, în

Mulțumiri lui Federico Musso, Iulianei Cota și Mirelei Stoian pentru colaborarea pe detaliile culturale în limba română.

urma lui, se răspândea un miros puternic și plăcut de lăcrămioare și santal. Avea senzația că oamenii de pe stradă îl ocoleau, dar, în fond, ce-i păsa lui?

Sosise ziua cea mare. În câteva minute avea să aibă prima întâlnire cu superba Rosie Bolton. Trebuia să-și etaleze tot farmecul de detectiv desăvârșit!

Larry își aminti de perioada gimnaziului, când trăgea cu ochiul, ascuns după manualul de matematică, la banca lui Rosie și ofta. Se simțea stângaci și neîndemânatic, în timp ce Rosie era dezinvoltă, inteligentă și veselă. Ca să nu mai vorbim de chipul ei angelic și de acei ochi albaștri de vis...

„Astăzi mă țin tare!“ se încurajă el. „Nu mai sunt un fraier, am înfruntat misiuni periculoase în toate colțurile planetei!“

Băiatul era elev la *Eye International*, una dintre cele mai importante agenții de investigații din lume. Desigur, fără ajutorul Agathe, anchetele lui top-secret s-ar fi încheiat mereu cu un eșec răsunător...

Dar era așa rău să exagereze puțin lucrurile doar ca să-i facă o impresie bună lui Rosie?

„În dragoste și în război totul e permis!“ își spuse el, pornind pe pasajul pietonal de pe podul Westminster.

Cu o săptămână în urmă, el și Rosie se regăsiseră pe internet, pe Facebook. În ultimele zile își trimiseseră mesaje din ce în ce mai des, până când, spre marea surpriză a lui Larry, ea îl invitase în oraș. Mai precis, îl întrebase dacă voia să o însoțească la London Eye.

Rosie îl aștepta la capătul Jubilee Gardens, pe malul sudic al Tamisei, în fața casei de bilete. Larry îi aruncă o privire și se făcu roșu ca racul. Dacă așa ceva era posibil, în ultimii ani fata devenise și mai drăguță. Inima băiatului bătea ca o tobă.

— Larry! ciripi ea. E minunat să ne revedem, nu crezi?

— Uh... Păi, da..., bălmăji el, panicat total.

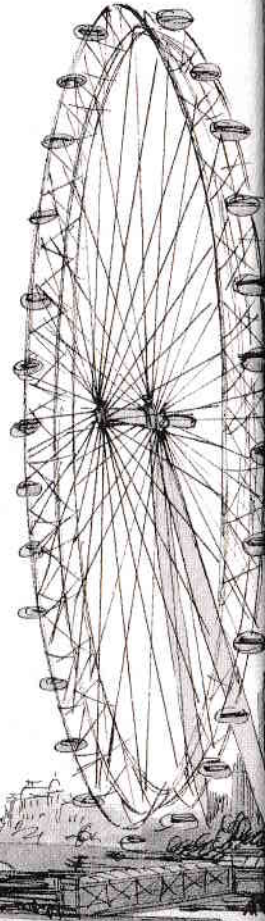
London Eye, cea mai mare roată panoramică din Regatul Unit și una dintre cele mai înalte din lume,

fusese inaugurată în anul 2000 și se spune că este vizitată de trei milioane și jumătate de oameni pe an.

Larry și Rosie se așezară într-una dintre cabinele în formă de ou, care acum urca lin de-a lungul curbei roții. Nu era oră de vârf, iar în capsula spațioasă erau doar ei doi.

— Foarte frumos, nu ți se pare? spuse Rosie, aruncând o privire la peisaj.

Tamisa sclipea la picioarele lor, iar în depărtare se putea vedea Big

Ben. Larry se concentrează asupra peisajului ca să nu se gândească la acea situație atât de încărcată de emoții.

Rosie reușea mereu să-l dea peste cap. Și, din păcate, deși trecuseră niște ani, efectul părea acum și mai puternic. Băiatul îi răspundea monosilabic la întrebări, avea palmele transpirate și picioarele moi. Halal farmec de detectiv perfect! Lăsa impresia unui pământ desăvârșit. În plus, mirosul dulceag de lăcrămioare umpluse toată cabina... Aerul era de nerespirat. Din fericire, Rosie nu părea să bage de seamă aceste detalii. Continuase tot timpul să pălăvrăgească degajată.

După cincisprezece minute, roata făcuse jumătate de tur. Cabina se afla la o sută treizeci și cinci de metri deasupra solului. De acolo, priveliștea era uluitoare. Londra părea o machetă în miniatură.

În acel moment ea se apropie de el și oftă languros.

— Știi, există un motiv pentru care te-am invitat azi aici, mărturisi ea.

— C-ca-care? bălmăji el.

– Ei bine, mi-e puțin rușine să-ți spun, dar adevărul este că...

Larry își ținu respirația.

– ...uitasem complet cum arăți.

– POFTIM?

– Vorbesc serios! răspuse ea râzând. Când ne-am regăsit on-line, am încercat să-mi amintesc cum arăți, dar n-am reușit. La profilul tău de Facebook nu e nicio poză. Așa că m-am gândit la anii de gimnaziu, dar tot ce mi-a venit în minte a fost chipul tău ascuns după manualul de matematică. Amuzant, nu-i așa?

– Da, teribil de amuzant..., spuse el abătut, scoțând un oftat.

Rosie îl privi cu ochii ei albaștri, adânci.

– Dar trebuie să spun că te consider chiar drăguț, știi? adăugă ea.

Auzind aceste cuvinte, Larry simți un fior. Îi luă câteva secunde să înțeleagă că vibrația nu venea din

inima lui, ci din buzunarul pantalonilor, unde ținea EyeNet-ul, dispozitivul electronic *high-tech* pe care toți agenții de la *Eye International* îl aveau în dotare.

Băiatul scoase dispozitivul din titan.

– Scuză-mă, se bâlbâi el. E... uh, un apel important.

– Oh, bine, spuse ea, vizibil dezamăgită. Apoi se îndepărtă discret și se duse în celălalt capăt al mării cabine goale.

